

اعلامیه امارت اسلامی افغانستان به مناسبت نخستین سالروز توافقنامه دوحه

بتاریخ ۵ رجب المرجب ۱۴۴۱ ه ق که با تاریخ ۱۰ حوت ۱۳۹۸ ه ش مصادف است، توافقنامه تاریخی میان امارت اسلامی افغانستان و ایالات متحده امریکا در حضور شاهدان بین المللی و وزرای خارجه و نمایندگان شماری زیادی کشورهای خارجی امضا شد.

این پیمان، توافقنامه تاریخی برای مردم افغانستان و مردم امریکا است، که به هدف پایان دادن جنگ تحمیلی بیست ساله منعقد شده است.

ما به همه به خصوص به ملت عزیز و مجاهدین فداکار خود، به مناسبت سالروز این توافقنامه تاریخی تبریکی می گوئیم.

به اساس این توافقنامه، ایالات متحده امریکا تعهد کرده است که از تاریخ تعیین شده به اینسو، در مدت ۱۴ ماه، آن ها و متحدان و ائتلافیان شان تمام نیروهای نظامی، همه پرسونل غیر دیپلوماتیک، قراردادی های شخصی امنیتی، استادان، مشاورین و پرسونل خدماتی شان را از افغانستان خارج می کنند.

در مقابل امارت اسلامی تعهد نموده که به هیچ کسی اجازه نمی دهد تا از خاک افغانستان به امنیت ایالات متحده امریکا و متحدین و ائتلافیان آن تهدید ایجاد نه کند.

به اساس همین توافقنامه تاریخی، پنج هزار تن زندانیان امارت اسلامی و هزار تن بندی های جهت مقابل آزاد شدند و به تعقیب ان مذاکرات بین الافغانی آغاز شد. اگر چه متأسفانه این پروسه شش ماه به تاخیر انداخته شد، اما این تاخیر از سوی امارت اسلامی نبود. با این همه، رهایی زندانیان و مذاکرات بین الافغانی در حقیقت یک گام مثبت برای حل معضل افغانستان و آرامش و رفاه افغان ها بود.

رهایی شش هزار زندانیان در حقیقت مژده خرسندی برای شش هزار خانواده کشور بود. امارت اسلامی افغانستان به مناسبت نخستین سالروز این توافقنامه، موقف خود را قرار ذیل اعلام می دارد:

۱ – امارت اسلامی افغانستان از طرف خود به تمام محتویات توافقنامه متعهد است و عملی کردن آن را وسیله مؤثر برای حل معضل و تامین صلح در افغانستان می داند، که زیر چتر نظام اسلامی تحقق می یابد.

۲ – امارت اسلامی بر جهت دیگر توافقنامه (ایالات متحده امریکا) هم صدا می کند که با عملی نمودن تمام مواد توافقنامه، تعهدات خود را برای برقراری امنیت و ثبات در افغانستان عملی کند.

۳ – رهایی زندانیان متباقی و حذف نام ها از لیست سیاه از ماده های توافقنامه است که تا هنوز عملی نشده است. برای تسریع مذاکرات جاری بین الافغانی باید گام های عملی برداشته شود. با عملی شدن توافقنامه می توان وضعیت را بهبود بخشید و از بردن وضعیت به حالت نامطلوب جلوگیری کرد.

۴ - توافقنامه دوحه راه عملی را برای برقراری امنیت و ثبات در افغانستان ایجاد نموده است. اگر در مقابل آن، به هر بدیلی دیگر تلاش می شود، نتیجه آن از همین اکنون به ناکامی محکوم می باشد.

۵ - به اساس توافقنامه دوحه، امارت اسلامی افغانستان در عملیات های خود کاهش قابل ملاحظه ای آورده است، بر مراکز بزرگ نظامی و استخباراتی دشمن حملات انجام نشده، عملیات های استشهادی صورت نگرفته، پلان های سقوط ولایات گرفته نشده و به ولسوالی ها سقوط داده نشده، که این برای همه واضح و آشکارا است.

البته، جهت مقابل درین مورد مسئولیت خود را به درستی ادا نکرده، اکنون هم بمباردها، حملات درون، چاپه ها و عملیات های تهاجمی، که به اساس توافقنامه منع است از سوی جهت مقابل انجام می یابد و بیشتر مردم ملکی زیان می بینند و همچنان گراف جنگ ها بالا می رود.

دیگر اینکه، درین اواخر بعضی حلقات به یک سلسله رویدادها به خصوص هدف قرار دادن مردم ملکی رو آورده اند، که منافع شان با خارجی ها گره خورده است. این ها می خواهند به این شکل وضعیت را متشنج نشان بدهند و برای دوام اشغال و جنگ کشور بهانه جویی کنند.

۶ - با موجودیت بعضی کمبودی های عملی، باز هم توافقنامه به سوی مثبت روان است، که از نتایج آن همه جهت ها برخوردار هستند.

از روی همین توافقنامه، بخش زیادی نیروهای خارجی به خصوص نیروهای ایالات متحده امریکا از کشور ما برآمده اند. نیروهای باقی مانده نیز باید در وقت تعیین شده از کشور ما خارج شوند. همچنان امارت اسلامی افغانستان نیز به تکمیل تعهدات خود التزام کامل نشان داده و بر تعهدات خود ایستاده است.

۷ - کشور قطر، شورای امنیت و تمام آن کشورها و ناظران بین المللی که در مراسم برگزاری توافقنامه دوحه اشتراک داشتند، مسئولیت عملی شدن کامل این توافقنامه را دارند، که باید ایفا نمایند. والسلام

امارت اسلامی افغانستان

۱۴۴۲/۷/۱۶ هـ ق

۱۳۹۹/۱۲/۱۰ هـ ش — 28/2/2021 م